

Ahoj děti!

Časopis pro děti farnosti Jindřichův Hradec, neděle 16.1.2022

Zdravím Vás touhle novou cestou – Vás větší i Vás malé. Posledních mnoho měsíců nám život ukazuje, že mnohdy nemůžeme věci dělat tak, jak jsme byli zvyklí. Někdy nemůžeme jít za někým na návštěvu, i když bychom chtěli. Někdy nemůžeme chodit do školy, na kroužky, někdy nemůžeme jít ani do kostela. Zato zůstáváme doma v karanténách a izolacích, učíme se u počítače, ledacos je zrušené nebo nějak omezené. Setkáváme se méně... To ale neznamená, že na sebe nemyslíme. A stejně tak to neznamená, že přestaneme myslet na Pána Boha. A právě proto, abychom si mohli o Bohu povídat, i když třeba zrovna nemůžeme být spolu, a taky aby se nikdo nemusel cítit sám, i když je třeba zrovna v izolaci, vychází tenhle mini-časopis. Doufám, že se Vám bude líbit, že se z něj dozvíte něco nového a taky že mi budete posílat obrázky, pozdravy, odpovědi a podobně. Buď je můžete připíchnout přímo v kostele na nástěnku u vchodu na kůr nebo poslat na můj e-mail (petru.majka@seznam.cz) – ti větší z Vás to už určitě zvládnou sami a menším jistě rádi pomohou rodiče nebo starší sourozenci. Tak hurá na to!

Vaše Majka

Okénko z nedělních čtení

Ačkoliv minulá neděle uzavírala Slavností Křtu Páně dobu vánoční a ta dnešní už patří liturgickému mezidobí, jde vlastně o pokračování příběhu. Nejlépe to poznáme při čtení evangelia podle sv. Jana (starším doporučuji nalistovat Jana úplně od začátku, uvidíte sami, kolik událostí během prvních dvou kapitol Jan zaznamenal – nebojte, není to dlouhé :-). Nejdříve se seznamujeme s Janem Křtitelem, který u řeky Jordánu vyzývá k tomu, aby lidé zanechali svého nedobrého života a začali znovu a lépe. Mezi tyto lidi, kteří chtějí svoji snahu dát najevo křtem – symbolickým omytím vodou řeky, si stoupá i Pán Ježíš. On svůj život vylepšovat nepotřebuje, je svatý, ale přichází mezi obyčejné lidi, aby byl s nimi. A také proto, že v této chvíli se má poprvé veřejně ukázat jako Boží Syn. Když Ježíše Jan polije vodou, ukáže se najednou celá Boží Trojice tak, jak ji vyjmenováváme pokaždé, když děláme před nebo po modlitbě kříž. Bůh Otec se zjevuje mocným hlasem z otevřeného nebe, Bůh Syn – Ježíš stojí uprostřed lidí v řece a Duch Svätý sestupuje z nebe k Ježíšovi v podobě holubice. A Boží hlas přede všemi potvrzuje, že Ježíš je opravdu Boží Syn, že Bůh v Ném má zalíbení a my Ho máme poslouchat.

Nedlouho potom se setkáváme s Ježíšem na svatbě v galilejském městě Kána. Je tam i se svojí maminkou Pannou Marií a má už kolem sebe i skupinku učedníků, kteří chodí s ním a zajímají se o každé jeho slovo a všechno, co udělá. Svatba je veselá, je na ní hodně lidí, ale objeví se problém – hostitelům dochází víno. Nemít, co nabídnout hostům uprostřed oslavy, by byla velká ostuda. Maria tedy jde za Ježíšem a s důvěrou, že On s tím může něco udělat, mu o problému poví. Ježíš do té doby ještě neudělal svojí mocí žádný zázrak a i teď říká, že ještě nepřišel správný čas. Maria ale i tak věří a hostitelům radí, ať Ježíše ve všem poslechnou. Na Mariinu přimluvu Ježíš své přátele bez pomoci nenechá a promění vodu v nové a ještě lepší víno.

Oba příběhy mají mnoho společného – a nejen to, že se udály hned na počátku, když začal Ježíš chodit mezi lidmi; do té doby byl totiž jen obyčejným klukem a později mladým mužem z malého městečka a znali ho jen sousedi. Zprvu, oba příběhy nám představují Ježíše ve chvílích, kdy se ukazuje jeho Božská moc – nejdřív hlasem z nebe, potom schopností dělat zázraky. A zadruhé, v obou se dozvídáme, že Ježíše máme ve všem poslouchat.

Nápady k zamyšlení, vytváření, kreslení...

V prvním příběhu jsme se setkali se slovem křest. Jan v Jordánu křtil jen symbolicky vodou, my jsme byli pokřtěni nejen vodou, ale i Duchem svatým. I nad námi se při křtu otevírá nebe jako nad Ježíšem (i když to obvykle není tak vidět) a Bůh nás přijímá za svoje děti. Jsou lidé, kteří svůj den křtu slaví podobně jako narozeniny, protože jsou to vlastně naše narozeniny pro nebe. Zkuste si společně s rodiči vzpomenout na svůj křest, najděte fotky, zjistěte, kdo je vaším kmotrem nebo kmotrou a v modlitbě za svůj křest Bohu poděkujte.

Zkuste nakreslit nebo namalovat obrázek Boží Trojice ve chvíli Ježíšova křtu v Jordánu.

Maria byla s Ježíšem na svatbě. Byli jste už také na nějaké? Můžete nakreslit i obrázek svatby v Káně, Panny Marie, která se u Ježíše přimlouvá, a nádob s vodou proměněnou ve víno.

Na svatbách se obvykle schází široká rodina a přátelé novomanželů. Zkuste si vzpomenout na všechny svoje babičky, dědy, tety, bratrance...zkrátka celou rodinu a také na kamarády a poděkujte Bohu v modlitbě, že máte kolem sebe tolik dobrých lidí.

Vy starší se můžete zkusit zamyslet, co pro vás znamená křest a být dítětem Božím. Ovlivňuje to nějak váš život? Poznává se to na vás? A jak moc a čím by se mělo podle vás poznat na životě člověka, že je křesťanem – Božím dítětem? Jak má vypadat to, že budeme Boha poslouchat? (Zkuste svoji úvahu napsat, klidně anonymně, a dejte ji také na nástěnku, pokud můžete.)

A pro všechny – i ty nejmenší – obrázek holubice, která se stala symbolem Ducha svatého – k vybarvení.

